Dosarul nr. 3-2508/2023
2-23128514-12-3-06092023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

19 mai 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecător Irina Maxim
Grefier Cristina Cibotari

examinând în ședință de judecată publică, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Chirița Eugeniu împotriva Î.S. „Poșta Moldovei" cu privire la anularea răspunsului, furnizarea informației și acordarea despăgubirilor,

a c o n s t a t a t:

Argumentele reclamantului

1. La 6 septembrie 2023, Chirița Eugeniu a sesizat instanța de judecată cu acțiune împotriva Î.S. „Poșta Moldovei", solicitând anularea răspunsului din 28 august 2023, obligarea pârâtului să furnizeze informația solicitată prin cererea din 26 august 2023 și obligarea acestuia la achitarea despăgubirilor morale în mărime de 5 000 lei.
2. În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că, la 26 august 2023, s-a adresat Î.S. „Poșta Moldovei", solicitând să-i fie comunicată data la care trimiterea poștală expediată lui ***** a fost înapoiată expeditorului – Judecătoria *****.
3. Necesitatea obținerii acestei informații a fost explicată prin împrejurările unei cauze penale aflate pe rolul Judecătoriei *****. Reclamantul a indicat că, prin citația din 8 august 2023, instanța îi citase pe participanții la procesul penal nr. 10-28/23, având ca obiect examinarea plângerii împotriva ordonanței de refuz și pornire a urmăririi penale în privința lui *****.
4. Potrivit reclamantului, în ședința din 21 august 2023, Judecătoria ***** a constatat că avizul de recepție privind citația expediată lui ***** nu era anexat la materialele cauzei, împrejurare care a determinat amânarea examinării cauzei pentru 7 noiembrie 2023.
5. Reclamantul a susținut că, potrivit Regulilor privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016, trimiterile poștale cu mențiunea „CITAȚIE" sunt păstrate în unitatea poștală pentru perioada

stabilită de reglementările aplicabile, iar după expirarea termenului sunt returnate expeditorului.

6. Din aceste considerente, reclamantul a solicitat Î.S. „Poșta Moldovei” să comunice data la care scrisoarea adresată lui ***** fusese returnată Judecătoriei *****, susținând că această informație era necesară pentru clarificarea circumstanțelor care au determinat amânarea cauzei judiciare.
7. Prin răspunsul nr. C-954/23/Ch-316/23 din 28 august 2023, Î.S. „Poșta Moldovei” i-a comunicat reclamantului că actele normative care reglementează activitatea întreprinderii nu prevăd înregistrarea datelor de identificare ale expeditorului și destinatarului. Totodată, pârâtul a precizat că păstrează informații referitoare la numărul de înregistrare al trimiterii, data depunerii, tipul și țara de destinație, iar informația solicitată poate fi prezentată expeditorului, destinatarului sau unei persoane împuternicite, la prezentarea bonului de plată aferent trimiterii poștale înregistrate.
8. Reclamantul nu a fost de acord cu răspunsul primit. Acesta a invocat prevederile Legii nr. 982/2000 privind accesul la informație și a susținut, în esență, că dreptul de acces la informație nu este rezervat expeditorului sau destinatarului trimiterii poștale și că solicitantul unei informații oficiale nu este ținut să justifice un interes pentru obținerea acesteia.
9. În opinia reclamantului, refuzul de a-i furniza informația solicitată a împiedicat clarificarea circumstanțelor referitoare la transmiterea citației și a contribuit la prelungirea examinării cauzei judiciare, ceea ce i-ar fi afectat dreptul la examinarea cauzei într-un termen rezonabil.
10. În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile, între altele, pe art. 24 din Legea nr. 982/2000 privind accesul la informație și pe art. 206 alin. (1) lit. c) și art. 224 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ.

Argumentele pârâtului

11. Î.S. „Poșta Moldovei” a depus referință prin care a solicitat respingerea integrală a acțiunii ca neîntemeiată.
12. Pârâtul a confirmat că cererea reclamantului din 26 august 2023 a fost înregistrată cu nr. C-954/23 și că prin aceasta s-a solicitat comunicarea datei la care scrisoarea expediată lui ***** a fost returnată Judecătoriei *****.
13. Î.S. „Poșta Moldovei” a susținut însă că reclamantul nu avea calitatea de expeditor sau destinatar al trimiterii poștale și nici nu a demonstrat că ar fi fost împuternicit de una dintre aceste persoane să obțină informațiile referitoare la trimiterea respectivă.

14. Pârâtul a invocat art. 1 și art. 8 din Legea comunicațiilor poștale nr. 36/2016, precum și art. 18 din aceeași lege, potrivit căruia secretul corespondenței și al altor trimiteri poștale este garantat, persoanele antrenate în activități poștale fiind obligate să asigure confidențialitatea corespondenței, iar divulgarea informațiilor privind serviciile prestate altor persoane decât expeditorul sau destinatarul fiind interzisă, dacă legislația nu prevede altfel.
15. Pârâtul a făcut referire și la pct. 142 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1457/2016, potrivit căruia expeditorul sau destinatarul are dreptul să înainteze furnizorului reclamații privind executarea serviciilor poștale, putând împuternici în acest scop o terță persoană.
16. În consecință, pârâtul a considerat că informația solicitată nu putea fi comunicată reclamantului, întrucât acesta nu avea nici calitatea de expeditor, nici de destinatar și nici de persoană împuternicită.
17. Pârâtul a contestat, de asemenea, aplicabilitatea normelor Codului administrativ, susținând că Î.S. „Poșta Moldovei" nu ar avea calitatea de autoritate publică în sensul art. 7 din Cod și că litigiul nu ar intra în sfera contenciosului administrativ.
18. În ceea ce privește despăgubirile morale, pârâtul a susținut că acestea au caracter subsecvent pretențiilor referitoare la furnizarea informației, astfel încât, în lipsa unui refuz nelegal, nu există temei pentru repararea unui prejudiciu moral.

Poziția părților în ședința de judecată

19. În ședința publică de judecată, reprezentantul pârâtului - Î.S. „Poșta Moldovei" s-a prezentat și a susținut referința, solicitând respingerea acțiunii pentru motivele expuse în ea.
20. Reclamantul, fiind legal citat despre data, ora și locul examinării cauzei, nu s-a prezentat în ședință. Instanța, constatând întrunite condițiile legale pentru examinarea cauzei în lipsa reclamantului, în temeiul prevederilor art. 218 lit.d) Cod administrativ a dispus continuarea judecării acesteia.

Circumstanțele procedurale relevante

21. Instanța constată că acțiunea a fost depusă inițial la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, la 6 septembrie 2023 și a fost repartizată unui judecător specializat în materia contenciosului administrativ.
22. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 15 septembrie 2023, competența de examinare a cauzei a fost declinată, iar ulterior cauza a ajuns spre examinare unui judecător specializat în materie de drept comun.
23. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 octombrie 2025, procesul a fost suspendat, iar dosarul a fost înaintat Curții de Apel Centru pentru soluționarea conflictului negativ de competență.

24. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 9 februarie 2026, s-a constatat competența Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani – instanța specializată în materia contenciosului administrativ – de a examina cauza. Încheierea este nesusceptibilă de cale de atac.
25. Curtea de Apel Centru a reținut, între altele, că litigiul are drept obiect obligarea furnizorului de informații Î.S. „Poșta Moldovei" să furnizeze informația solicitată prin cererea din 26 august 2023 și că Legea nr. 982/2000, în vigoare la momentul sesizării, prevedea expres posibilitatea contestării acțiunilor furnizorului de informații în instanța de contencios administrativ.

APRECIEREA INSTANȚEI DE JUDECATĂ

26. Analizând cererea de chemare în judecată, referința și poziția expusă în ședința de judecată, materialele cauzei, instanța ajunge la concluzia că acțiunea este admisibilă, însă neîntemeiată și urmează a fi respinsă, pentru motivele ce urmează.

Legislația relevantă

27. Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, *actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public*.
28. Conform art. 20 din Codul administrativ, *dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod*.
29. Art. 21 alin. (1)-(3) din Codul administrativ consacră principiul legalității, potrivit căruia, *(1) Autoritățile publice şi instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea şi alte acte normative. (2) Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. (3) Autoritățile publice şi instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăților persoanelor decât în cazurile şi în condițiile expres stabilite de lege*.
30. Potrivit art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, *autoritățile publice şi instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor*.

31. Conform art. 29 din Codul administrativ, care prevede principiul proporționalității, *(1) Orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. (2) O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. (3) Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit*.
32. Art. 31 din Codul administrativ consacră obligația motivării actelor administrative individuale și anume, *actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate*.
33. Art. 118 alin. (1)-(3) din Codul administrativ prevede că, *(1) Motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. (2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. (3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia*.
34. Potrivit art. 92 din Codul administrativ, *(1) Autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luând în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele. (2) Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților*.
35. Conform art. 137 din Codul administrativ, *(1) În exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit*

dreptul. (2) Daca autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. (3) Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. (4) Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

36. Potrivit art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, *orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ*.
37. Conform art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, *o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare)*.
38. Potrivit art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, *(1) Instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. (2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege*.
39. Instanța consideră necesar să determine, cu titlu preliminar, cadrul normativ material aplicabil litigiului, având în vedere că, ulterior apariției raportului juridic litigios și sesizării instanței, Legea nr. 982/2000 privind accesul la informație a fost abrogată și înlocuită prin Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public.
40. Legea nr. 148/2023 a fost publicată la 8 iulie 2023 și, potrivit art. 34 alin. (1), a intrat în vigoare la expirarea a șase luni de la data publicării. La data intrării sale în vigoare a fost abrogată Legea nr. 982/2000.
41. Această succesiune legislativă nu determină însă aplicarea Legii nr. 148/2023 raportului juridic dedus judecății. Legiuitorul a reglementat expres situațiile tranzitorii prin art. 35 al Legii nr. 148/2023.
42. Potrivit art. 35 alin. (1) din Legea nr. 148/2023, *cererile de solicitare a accesului la informațiile oficiale depuse până la intrarea în vigoare a prezentei legi se examinează și se soluționează conform legislației în vigoare la data depunerii cererii*.

43. Mai mult, art. 35 alin. (2) din aceeași lege stabilește expres că *acțiunile în contencios administrativ și cererile de chemare în judecată înaintate până la intrarea în vigoare a prezentei legi se examinează și se soluționează conform legislației în vigoare la data înaintării acțiunii*.
44. În prezenta cauză, cererea de acces la informație a fost formulată la 26 august 2023, răspunsul contestat a fost emis la 28 august 2023, iar acțiunea a fost înaintată la 6 septembrie 2023. Toate aceste momente sunt anterioare intrării în vigoare a Legii nr. 148/2023.
45. Prin urmare, atât legalitatea modului în care Î.S. „Poșta Moldovei" a soluționat cererea reclamantului, cât și temeinicia pretențiilor deduse judecății urmează a fi apreciate prin prisma Legii nr. 982/2000 privind accesul la informație, în redacția în vigoare la momentul apariției raportului juridic litigios și al introducerii acțiunii, coroborată cu normele speciale ale legislației comunicațiilor poștale aplicabile la acea dată.
46. Faptul că examinarea judiciară a cauzei s-a finalizat după intrarea în vigoare a Legii nr. 148/2023 nu modifică această concluzie. Art. 35 alin. (2) constituie o normă tranzitorie specială, prin care legiuitorul a exclus aplicarea imediată a noului regim juridic proceselor judiciare deja inițiate și a conservat legea aplicabilă la data sesizării instanței.
47. Potrivit art. 34 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, *dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit*.
48. Conform art. 4 alin. (1) din Legea nr. 982/2000 privind accesul la informație, *oricine, în condiţiile prezentei legi, are dreptul de a căuta, de a primi şi de a face cunoscute informaţiile oficiale*.
49. Art. 5 din Legea nr. 982/2000 reglementa subiecții legii, potrivit căruia, *(1) Subiecţi ai prezentei legi sînt furnizorul de informaţii şi solicitantul informaţiei. (2) Furnizori de informaţii, adică posesori ai informaţiilor oficiale, obligaţi să le furnizeze solicitanţilor în condiţiile prezentei legi, sînt: a) autorităţile publice centrale şi locale - autorităţile administraţiei de stat, prevăzute în Constituţia Republicii Moldova şi anume: Parlamentul, Preşedintele Republicii Moldova, Guvernul, administraţia publică, autoritatea judecătorească; b) instituţiile publice centrale şi locale - organizaţiile fondate de către stat în persoana autorităţilor publice şi finanţate de la bugetul de stat, care au ca scop efectuarea atribuţiilor de administrare, social-culturale şi altor atribuţii cu caracter necomercial; c) persoanele fizice şi juridice care, în baza legii sau a contractului cu autoritatea publică ori instituţia publică, sînt abilitate cu gestionarea unor servicii publice şi culeg, selectează, posedă, păstrează, dispun de informaţii oficiale. (3) Pot solicita*

informaţii oficiale, în condiţiile prezentei legi: a) orice cetăţean al Republicii Moldova; b) cetăţenii altor state, care au domiciliul sau reşedinţa pe teritoriul Republicii Moldova; c) apatrizii stabiliţi cu domiciliul sau cu reşedinţa pe teritoriul Republicii Moldova.

50. Această normă a fost reținută și de Curtea de Apel Centru la soluționarea conflictului de competență.
51. Potrivit art. 10 alin. (1) din Legea nr. 982/2000, *persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informaţii, personal sau prin reprezentanţii săi, orice informaţii aflate în posesia acestora, cu excepţiile stabilite de legislaţie*, iar alin. (3) al aceluiași articol prevedea că *orice persoană care solicită acces la informaţii în conformitate cu prezenta lege este absolvită de obligaţia de a-şi justifica interesul pentru informaţiile solicitate*.
52. În același timp, dreptul de acces la informație nu avea caracter absolut. Art. 7 din Legea nr. 982/2000 permitea restrângerea accesului la informațiile oficiale și anume, *(1) Exercitarea dreptului de acces la informaţie poate fi supusă doar restricţiilor reglementate prin lege organică şi care corespund necesităţilor: a) respectării drepturilor şi reputaţiei altei persoane; b) protecţiei securităţii naţionale, ordinii publice, ocrotirii sănătăţii sau protecţiei moralei societăţii*. (2) *În conformitate cu alineatul (1) al prezentului articol, accesul la informaţiile oficiale nu poate fi îngrădit, cu excepţia: a) informaţiilor atribuite la secret de stat, reglementate prin lege organică, a căror divulgare neautorizată sau pierdere poate aduce atingere intereselor şi/sau securităţii Republicii Moldova; b) informaţiilor confidenţiale din domeniul afacerilor, prezentate instituţiilor publice cu titlu de confidenţialitate, reglementate de legislaţia privind secretul comercial, şi care ţin de producţie, tehnologie, administrare, finanţe, de altă activitate a vieţii economice, a căror divulgare (transmitere, scurgere) poate atinge interesele întreprinzătorilor; c) informaţiilor cu caracter personal, a căror divulgare este considerată drept o imixtiune în viaţa privată a persoanei, protejată de legislaţia privind protecţia datelor cu caracter personal; d) informaţiilor ce ţin de activitatea operativă şi de urmărire penală a organelor de resort, dar numai în cazurile în care divulgarea acestor informaţii ar putea prejudicia urmărirea penală, interveni în desfăşurarea unui proces de judecată, lipsi persoana de dreptul la o judecare corectă şi imparţială a cazului său, ori ar pune în pericol viaţa sau securitatea fizică a oricărei persoane - aspecte reglementate de legislaţie; e) informaţiilor ce reflectă rezultatele finale sau intermediare ale unor investigaţii ştiinţifice şi tehnice şi a căror divulgare privează autorii investigaţiilor de prioritatea de publicare sau influenţează negativ exercitarea altor drepturi*

protejate prin lege. (3) Dacă accesul la informaţiile, documentele solicitate este parţial limitat, furnizorii de informaţii sînt obligaţi să prezinte solicitanţilor părţile documentului, accesul la care nu conţine restricţii conform legislaţiei, indicîndu-se în locurile porţiunilor omise una din următoarele sintagme: "secret de stat", "secret comercial", "informaţie confidenţială despre persoană". Refuzul accesului la informaţie, la părţile respective ale documentului se întocmeşte cu respectarea prevederilor articolului 19 din prezenta lege. (4) Nu se vor impune restricţii ale libertăţii de informare decît dacă furnizorul de informaţii poate demonstra că restricţia este reglementată prin lege organică şi necesară într-o societate democratică pentru apărarea drepturilor şi intereselor legitime ale persoanei sau protecţiei securităţii naţionale şi că prejudiciul adus acestor drepturi şi interese ar fi mai mare decît interesul public în cunoaşterea informaţiei. (5) Nimeni nu poate fi pedepsit pentru că a făcut publice anumite informaţii cu accesibilitate limitată, dacă dezvăluirea informaţiilor nu atinge şi nu poate să atingă un interes legitim legat de securitatea naţională sau dacă interesul public de a cunoaşte informaţia depăşeşte atingerea pe care ar putea să o aducă dezvăluirea informaţiei.

53. Potrivit art. 18 alin. (1) din Legea comunicațiilor poștale nr. 36/2016, *secretul corespondenţei şi altor trimiteri poştale este garantat de Constituţia Republicii Moldova şi de prezenta lege. Persoanele antrenate în activităţi poştale sînt obligate să asigure confidenţialitatea corespondenţei. Este interzisă divulgarea informaţiilor privind serviciile prestate altor persoane decît expeditorul sau destinatarul, dacă legislația nu prevede altfel*.
54. Potrivit art. 21 alin. (1) din Legea nr. 982/2000, *persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim de către furnizorul de informaţii poate ataca acţiunile acestuia atît pe cale extrajudiciară, cît şi direct în instanţa de contencios administrativ competentă*.
55. Art. 24 din Legea nr. 982/2000 prevedea că, *în funcţie de gravitatea efectelor pe care le-a avut refuzul nelegitim al funcţionarului public, responsabil pentru furnizarea informaţiilor oficiale, de a asigura accesul la informaţia solicitată, instanţa de judecată decide aplicarea unor sancţiuni în conformitate cu legislaţia, repararea prejudiciului cauzat prin refuzul nelegitim de a furniza informaţii sau prin alte acţiuni ce prejudiciază dreptul de acces la informaţii, precum şi satisfacerea neîntîrziată a cererii solicitantului*.

MOTIVAREA INSTANȚEI

I. Admisibilitatea acțiunii

56. Înainte de examinarea fondului, instanța verifică din oficiu condițiile de admisibilitate ale acțiunii în contencios administrativ, în conformitate cu art. 207 din Codul administrativ.
57. Sub aspectul competenței materiale, chestiunea a fost soluționată definitiv prin încheierea Curții de Apel Centru din 9 februarie 2026, prin care s-a stabilit că prezenta cauză este de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani – instanța specializată în materia contenciosului administrativ.
58. În consecință, argumentul pârâtului potrivit căruia Î.S. „Poșta Moldovei" nu ar fi subiect al art. 7 din Codul administrativ și, din acest motiv, litigiul nu ar putea fi examinat în contencios administrativ nu mai poate determina o soluție diferită asupra competenței, această chestiune fiind tranșată prin încheierea instanței ierarhic superioare.
59. De altfel, regimul juridic special instituit prin Legea nr. 982/2000 nu condiționa calitatea de furnizor de informații exclusiv de întrunirea noțiunii de autoritate publică în sensul art. 7 din Codul administrativ. Art. 5 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 982/2000 includea distinct persoanele juridice abilitate să gestioneze servicii publice și care posedau informații oficiale, iar art. 21 alin. (1) atribuia expres instanței de contencios administrativ competența de a controla acțiunile furnizorului de informații.
60. Reclamantul a solicitat anularea răspunsului prin care i-a fost refuzată, în substanță, comunicarea informației și obligarea furnizorului la comunicarea acesteia. Prin urmare, obiectul acțiunii corespunde mijloacelor jurisdicționale destinate apărării dreptului de acces la informație.
61. Acțiunea a fost introdusă la 6 septembrie 2023, la un interval de numai câteva zile de la răspunsul din 28 august 2023, astfel încât este respectat termenul legal de sesizare a instanței.
62. Totodată, art. 21 alin. (1) din Legea nr. 982/2000 permitea persoanei care se considera lezată să conteste acțiunile furnizorului atât pe cale extrajudiciară, cât și direct în instanța de contencios administrativ. În consecință, lipsa unei proceduri prealabile distincte nu constituie un impediment pentru examinarea acțiunii.
63. Reclamantul invocă atingerea adusă propriului drept de acces la informație prin refuzul comunicării informației solicitate, astfel încât justifică existența unui drept susceptibil de protecție jurisdicțională, fără ca această constatare privind admisibilitatea să anticipeze concluzia asupra existenței efective a dreptului material de a obține informația concret solicitată.

64. Nefiind identificate alte împrejurări care, potrivit art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, ar determina inadmisibilitatea acțiunii, instanța conchide că aceasta este admisibilă și urmează a fi examinată în fond.

II. Fondul acțiunii

65. Din materialele cauzei, înscrisurile prezentate de părți și actele anexate la cererea de chemare în judecată, instanța constată că, la 26 august 2023, Chirița Eugeniu s-a adresat Î.S. „Poșta Moldovei" cu o cerere prin care a solicitat comunicarea datei la care trimiterea poștală expediată de Judecătoria ***** lui ***** a fost returnată expeditorului. Cererea a fost înregistrată de pârât cu nr. C-954/23. (f.d. 7)
66. Necesitatea obținerii informației respective a fost pusă de reclamant în legătură cu examinarea de către Judecătoria ***** a unei cauze penale în care, potrivit explicațiilor sale, citația adresată lui ***** nu fusese însoțită la dosar de avizul de recepție, iar examinarea cauzei a fost amânată.
67. Din conținutul cererii din 26 august 2023 rezultă că reclamantul nu a solicitat informații generale privind regulile de prestare a serviciilor poștale sau termenele de păstrare și returnare a trimiterilor poștale, ci o informație punctuală, referitoare la circuitul unei trimiteri poștale determinate, având ca expeditor Judecătoria ***** și ca destinatar pe *****.
68. Prin răspunsul nr. C-954/23/Ch-316/23 din 28 august 2023, Î.S. „Poșta Moldovei" a comunicat reclamantului că actele normative care reglementează activitatea întreprinderii nu prevăd înregistrarea datelor de identificare ale expeditorului și destinatarului, precizând totodată că, în calitate de furnizor de servicii poștale universale, păstrează informații privind numărul de înregistrare al trimiterii, data depunerii, tipul trimiterii și țara de destinație. (f.d. 8)
69. Prin același răspuns, pârâtul a indicat că informația solicitată poate fi prezentată expeditorului, destinatarului sau unei terțe persoane împuternicite în acest scop, la prezentarea bonului de plată eliberat la depunerea trimiterii poștale înregistrate.
70. Instanța constată că reclamantul Chirița Eugeniu nu figurează în raport cu trimiterea poștală vizată nici în calitate de expeditor, nici în calitate de destinatar. Din însăși cererea formulată de acesta rezultă că expeditorul trimiterii era Judecătoria *****, iar destinatarul – *****.
71. De asemenea, din materialele dosarului nu rezultă că reclamantul ar fi fost împuternicit de expeditor sau de destinatar să solicite ori să primească de la Î.S. „Poșta Moldovei" informații privind respectiva trimitere poștală.
72. La 6 septembrie 2023, Chirița Eugeniu a sesizat instanța de judecată, solicitând anularea răspunsului din 28 august 2023, obligarea Î.S. „Poșta Moldovei" să

furnizeze informația solicitată prin cererea din 26 august 2023 și încasarea sumei de 5 000 lei cu titlu de despăgubiri morale.

73. Pârâtul, prin referința depusă, a susținut legalitatea răspunsului contestat și a invocat, între altele, art. 18 din Legea comunicațiilor poștale nr. 36/2016, potrivit căruia este interzisă divulgarea informațiilor privind serviciile poștale prestate altor persoane decât expeditorul sau destinatarul, dacă legislația nu prevede altfel.
74. Totodată, instanța reține că litigiul a parcurs anterior procedura de soluționare a conflictului negativ de competență, iar prin încheierea Curții de Apel Centru din 9 februarie 2026 s-a stabilit competența Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani – instanța specializată în materia contenciosului administrativ – pentru examinarea cauzei. (f.d. 63-65)
75. Astfel, circumstanțele de fapt relevante pentru soluționarea litigiului nu sunt, în esență, controversate în ceea ce privește existența cererii din 26 august 2023, conținutul informației solicitate, răspunsul din 28 august 2023 și calitatea persoanelor implicate în trimiterea poștală. Divergența dintre părți privește calificarea juridică a acestor circumstanțe și, în particular, dacă dreptul general de acces la informație, astfel cum era reglementat de Legea nr. 982/2000, obliga Î.S. „Poșta Moldovei” să comunice reclamantului informația solicitată în pofida regimului special aplicabil informațiilor privind serviciile poștale.
76. Examinând fondul litigiului, instanța reține că problema juridică determinantă nu constă în existența, în abstract, a dreptului reclamantului de a solicita informații de la Î.S. „Poșta Moldovei”, ci în a stabili dacă informația concret solicitată – data returnării către Judecătoria ***** a trimiterii poștale adresate lui ***** – putea fi comunicată unei persoane care nu avea calitatea de expeditor, destinatar sau reprezentant împuternicit al acestora.
77. Această delimitare este esențială deoarece dreptul de acces la informație și dreptul de a primi orice informație concret solicitată nu sunt noțiuni echivalente. Legea nr. 982/2000 consacra principiul accesului la informațiile oficiale, dar recunoștea concomitent existența informațiilor cu accesibilitate limitată și permitea restrângerea accesului atunci când aceasta era prevăzută de lege și urmărea protejarea unor drepturi sau interese legitime.
78. Din materialele cauzei rezultă că reclamantul nu a solicitat o informație generală privind activitatea Î.S. „Poșta Moldovei”, regulile aplicabile trimiterilor judiciare, termenele de păstrare a citațiilor ori practica generală de returnare a acestora.
79. Cererea din 26 august 2023 privea o trimitere poștală individual determinată, expediată de Judecătoria ***** unei alte persoane – ***** – și urmărea obținerea

unei informații referitoare la circuitul concret al acestei trimiteri, respectiv data la care aceasta fusese returnată expeditorului.

80. Împrejurarea că informația era solicitată în legătură cu o cauză judiciară în care reclamantul avea un interes nu schimbă natura informației deținute de operatorul poștal. Din perspectiva furnizorului serviciului poștal, datele privind expedierea, livrarea, păstrarea ori returnarea unei trimiteri determinate constituie informații privind serviciul poștal prestat expeditorului și destinatarului.
81. În această privință, art. 18 din Legea nr. 36/2016 instituia o normă specială față de regimul general al accesului la informație, garantând secretul corespondenței și impunând furnizorului obligația de a asigura confidențialitatea acesteia. Norma interzicea expres divulgarea informațiilor privind serviciile prestate altor persoane decât expeditorul sau destinatarul, cu excepția cazurilor în care legislația prevedea altfel.
82. Instanța nu identifică în Legea nr. 982/2000 o normă care ar fi înlăturat, pentru situația din prezenta cauză, această obligație specială de confidențialitate și ar fi permis unui terț să obțină de la furnizorul serviciului poștal date referitoare la circuitul unei trimiteri adresate altei persoane.
83. Este adevărat că art. 10 alin. (3) din Legea nr. 982/2000 absolvea solicitantul de obligația de a-și justifica interesul pentru informația solicitată. Această normă înseamnă că furnizorul nu putea condiționa accesul la o informație accesibilă publicului de demonstrarea unui interes personal, profesional sau de altă natură.
84. Norma respectivă nu transforma însă informațiile protejate printr-o lege specială în informații liber accesibile. Lipsa obligației de a justifica interesul privește legitimarea solicitantului pentru informațiile susceptibile de comunicare; ea nu înlătură regimul juridic de confidențialitate aplicabil informației însăși.
85. Din acest motiv, argumentul reclamantului potrivit căruia Legea nr. 982/2000 îi permitea să solicite informația chiar dacă nu era expeditorul sau destinatarul este întemeiat numai în prima sa componentă: reclamantul avea dreptul să formuleze cererea și nu era obligat să demonstreze un interes pentru simpla solicitare a unei informații. Din aceasta nu rezultă însă că furnizorul era obligat să comunice o informație pentru care o normă specială instituia o interdicție de divulgare către terți.
86. În egală măsură, instanța nu poate reține argumentul pârâtului în formularea potrivit căreia reclamantul, nefiind expeditor sau destinatar, „nu poate fi subiectul unei astfel de cereri de acces la informație”. Legea nr. 982/2000 nu excludea reclamantul din categoria titularilor dreptului de a solicita informații.

87. Concluzia juridică este mai restrânsă: reclamantul putea solicita informația, însă nu avea un drept la comunicarea informației concrete în condițiile în care aceasta era protejată de regimul special instituit prin art. 18 din Legea nr. 36/2016 și nu fusese demonstrată existența vreuneia dintre situațiile legale care permiteau divulgarea către un terț.
88. Materialele cauzei nu demonstrează că Chirița Eugeniu era expeditorul trimiterii poștale. Dimpotrivă, chiar din conținutul cererii sale rezultă că expeditorul era Judecătoria *****, iar destinatarul – *****.
89. De asemenea, reclamantul nu a susținut și nu a demonstrat că ar fi fost împuternicit de expeditor sau de destinatar să obțină de la Î.S. „Poșta Moldovei" informațiile privind respectiva trimitere.
90. În aceste condiții, faptul că informația solicitată putea prezenta interes pentru reclamant în cadrul cauzei penale nu este suficient pentru a înlătura regimul legal de confidențialitate. Interesul unei persoane pentru obținerea unei informații și regimul juridic al accesului la acea informație constituie chestiuni distincte.
91. Instanța mai reține că solicitarea reclamantului urmărea, în realitate, clarificarea unei împrejurări procesuale dintr-o cauză penală – dacă și când citația adresată unei persoane interesate fusese returnată instanței. Or, existența unui interes procesual în verificarea regularității citării nu conferă, prin ea însăși, dreptul de a obține direct de la operatorul poștal informațiile protejate referitoare la serviciul prestat unei alte persoane.
92. Această concluzie nu lipsește reclamantul de posibilitatea de a solicita, în cadrul procesului penal și prin mijloacele prevăzute de legea procesuală, verificarea circumstanțelor referitoare la citare sau administrarea informațiilor necesare soluționării cauzei. Ea stabilește numai că Legea nr. 982/2000 nu putea fi utilizată pentru a obliga furnizorul serviciului poștal să comunice direct unui terț informații pe care legislația specială îi interzicea să le divulge.
93. Instanța observă și că răspunsul din 28 august 2023 nu s-a limitat la un refuz nemotivat. Î.S. „Poșta Moldovei" i-a comunicat reclamantului natura informațiilor pe care le păstrează și condițiile în care informațiile referitoare la o trimitere concretă pot fi furnizate, precizând că acestea pot fi prezentate expeditorului, destinatarului ori unei persoane împuternicite.
94. Chiar dacă formularea răspunsului referitoare la faptul că actele normative „nu prevăd înregistrarea datelor de identificare ale expeditorului și destinatarului" nu exprimă cu deplină precizie problema juridică determinantă, din ansamblul răspunsului rezultă fără echivoc că refuzul comunicării informației a fost

determinat de lipsa calității reclamantului de expeditor, destinatar sau persoană împuternicită.

95. Controlul judecătoresc privește legalitatea refuzului de comunicare a informației, iar nu perfecțiunea terminologică a fiecărei formulări utilizate în răspuns. În măsura în care, potrivit normelor materiale aplicabile, pârâtul nu putea comunica reclamantului informația solicitată, eventualele insuficiențe de redactare ale răspunsului nu sunt apte, în circumstanțele prezentei cauze, să fundamenteze obligarea furnizorului la divulgarea unei informații protejate de lege.
96. Prin urmare, instanța constată că refuzul Î.S. „Poșta Moldovei" de a comunica lui Chirița Eugeniu data returnării trimiterii poștale adresate lui ***** nu a încălcat dreptul reclamantului de acces la informație în limitele în care acesta era garantat de Legea nr. 982/2000, întrucât accesul era limitat, în cazul concret, prin norma specială de protecție a secretului corespondenței și a informațiilor privind serviciile poștale.
97. În consecință, nu există temei juridic pentru anularea răspunsului nr. C-954/23/Ch-316/23 din 28 august 2023 și nici pentru obligarea Î.S. „Poșta Moldovei" să furnizeze informația solicitată prin cererea din 26 august 2023.

Cu privire la despăgubirile morale

98. Reclamantul a solicitat obligarea Î.S. „Poșta Moldovei" la achitarea sumei de 5 000 lei cu titlu de despăgubiri morale, invocând consecințele refuzului de a-i furniza informația.
99. Art. 24 din Legea nr. 982/2000 permitea repararea prejudiciului cauzat prin refuzul nelegitim de a furniza informația sau prin alte acțiuni care prejudiciază dreptul de acces la informație.
100. Răspunderea prevăzută de această normă presupune, așadar, constatarea caracterului nelegitim al conduitei furnizorului și existența unei atingeri aduse dreptului de acces la informație.
101. Or, pentru considerentele expuse anterior, instanța a constatat că Î.S. „Poșta Moldovei" nu era obligată să comunice reclamantului informația solicitată, aceasta fiind supusă regimului special de confidențialitate prevăzut de art. 18 din Legea nr. 36/2016.
102. În lipsa unui refuz nelegitim, nu este întrunită premisa juridică necesară angajării răspunderii pentru prejudiciul moral în temeiul art. 24 din Legea nr. 982/2000.
103. Suplimentar, simpla nemulțumire determinată de imposibilitatea obținerii informației solicitate ori împrejurarea că reclamantul considera informația utilă

într-un alt proces judiciar nu pot fundamenta, în lipsa unei conduite ilicite imputabile pârâtului, obligația de reparare a prejudiciului moral.

104. Prin urmare, și pretenția privind încasarea sumei de 5 000 lei cu titlu de despăgubiri morale este neîntemeiată.

105. Sintetizând cele constatate, instanța reține că Legea nr. 982/2000 îi recunoștea reclamantului dreptul de a se adresa Î.S. „Poșta Moldovei” cu o cerere de acces la informație și nu îi impunea obligația de a justifica interesul urmărit. Această regulă generală nu înlătura însă restricțiile stabilite prin lege pentru anumite categorii de informații.

106. Informația solicitată de Chirița Eugeniu privea circuitul unei trimiteri poștale individual determinate, expediată de Judecătoria ***** lui *****. În raport cu Î.S. „Poșta Moldovei”, reclamantul nu avea calitatea de expeditor, destinatar sau persoană împuternicită.

107. Art. 18 din Legea nr. 36/2016 instituia obligația furnizorului de servicii poștale de a păstra confidențialitatea și interzicea divulgarea informațiilor privind serviciile prestate altor persoane decât expeditorul sau destinatarul, în lipsa unei derogări prevăzute de lege.

108. Legea nr. 982/2000 nu instituia, în circumstanțele prezentei cauze, o asemenea derogare. Dreptul general de acces la informație nu poate fi interpretat în sensul înlăturării unei interdicții speciale și exprese de divulgare stabilite prin lege în scopul protecției secretului corespondenței.

109. În consecință, refuzul comunicării informației solicitate nu este nelegitim, iar premisele pentru anularea răspunsului, obligarea pârâtului la furnizarea informației și repararea prejudiciului moral nu sunt întrunite.

110. În limitele controlului judecătoresc exercitat în temeiul art. 225 din Codul administrativ, instanța nu substituie furnizorului de informații propria apreciere asupra oportunității conduitei sale și nici nu poate extinde, pe cale jurisdicțională, sfera dreptului de acces dincolo de limitele stabilite de lege. Verificarea instanței privește existența temeiului juridic al refuzului, respectarea normelor aplicabile raportului litigios și caracterul neabuziv al restricției opuse solicitantului. În speță, din circumstanțele constatate rezultă că Î.S. „Poșta Moldovei” a refuzat comunicarea unei informații referitoare la circuitul unei trimiteri poștale individual determinate, în considerarea regimului special de confidențialitate aplicabil informațiilor privind serviciile poștale, fără ca reclamantul să fi avut calitatea de expeditor, destinatar ori persoană împuternicită.

111. Instanța nu identifică, în aceste condiții, o încălcare a dreptului reclamantului de acces la informație astfel cum acesta era garantat de Legea nr.

982/2000, deoarece dreptul general de a solicita informații nu înlătura restricțiile speciale instituite de lege pentru protecția secretului corespondenței și a informațiilor privind serviciile poștale. Prin urmare, răspunsul contestat nu este afectat de un viciu de legalitate apt să justifice anularea sa, iar obligația solicitată de reclamant privind furnizarea informației nu poate fi impusă pârâtului.

112. În lipsa constatării caracterului nelegitim al refuzului de furnizare a informației, nu este întrunit nici temeiul juridic pentru acordarea despăgubirilor morale solicitate. Astfel, raportând pretențiile reclamantului la circumstanțele de fapt stabilite și la cadrul normativ aplicabil în timp, instanța concluzionează că acțiunea în contencios administrativ este neîntemeiată și urmează a fi respinsă integral.

113. În conformitate cu prevederile art. art. 219, 224-229 Cod administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Chirița Eugeniu împotriva Î.S. „Poșta Moldovei” cu privire la anularea răspunsului din 28 august 2023, obligarea furnizării informației solicitate prin cererea din 26 august 2023 și obligarea pârâtului să achite despăgubiri morale în mărime de 5 000 lei, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
Judecător Irina MAXIM